

Évközi 24. Vasárnap C

Éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége megtérésre. (Lk 15,7)

Olvasmány

Kivonulás 32,7-11.13-14

A Sinai-hegyen, a pusztai vándorlás idején így szólt az Úr Mózeshez: "Siess, menj le, mert vétkezett a nép, amelyet kihoztál Egyiptomból. Hamar letértek az útról, amelyet előírtam nekik. Öntött borjút csináltak maguknak, azt imádták, áldozatot mutattak be előtte, és így beszéltek: 'Izrael, ez a te istened, aki kihozott Egyiptomból.'"

Az Úr még ezt is mondta Mózesnek: "Látom jól, hogy keménynyakú nép ez, engedd, hadd gyúljon fel ellenük haragom, hadd töröljem el őket, és téged teszek nagy néppé."

Mózes igyekezett kiengesztelni az Urat, az Istent, s így szólt: "Uram, miért lobbannál haragra néped ellen, amelyet nagy hatalommal és erős kézzel kihoztál Egyiptomból?"

Emlékezz Ábrahámra, Izsákra és Jákobra, szolgálóidra, akiknek megesküdtél magadra, és akiknek megígérted: utódaitokat úgy megsokasítom, mint az ég csillagait. És azt az egész földet, amelyről beszéltem, utódaitoknak adom, hogy övék legyen örökre." Ekkor az Úr könyörületre indult, és visszavonta a csapást, amellyel népét megfenyegette.

Szentlecke

1 Timóteushoz 1,12-17

Szeretett Fiam! Hálát adok Urunknak, Jézus Krisztusnak, aki erőt adott nekem, megbízhatónak tartott és meghívott a szolgálatára – engem, aki azelőtt káromoltam s üldöztem őt, és erőszakos ember voltam. De megkönyörült rajtam, mivel hitelenségemben tudatlanul cselekedtem. Sőt valósággal elárasztott az Úr kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és az iránta való szeretettel.

Igaz beszéd ez, és teljes hitelt érdemel: Krisztus Jézus azért jött a világba, hogy üdvözítse a bűnösöket, s közöttük az első én vagyok. De éppen azért nyertem irgalmat, hogy Jézus Krisztus elsőként rajtam mutassa meg végtelen türelmét, példaképpül azoknak, akik a jövőben hisznek majd benne, és így eljutnak az örök életre.

Az örökkévalóság királyának, a halhatatlan és láthatatlan, egyedülvaló Istennek tisztelet és dicsőség mindörökkön-örökké! Ámen.

Abban az időben: A vámosok és a bűnösök Jézushoz jöttek, hogy hallgassák őt. A farizeusok és az írástudók zúgolódtak emiatt, és azt mondták: "Ez szóba áll a bűnösökkel és együtt étkezik velük."

Jézus erre a következő példabeszédet mondta nekik: "Ha közületek valakinek száz juha van, és egy elvesz belőlük, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet, s nem megy-e az elveszett juh után, amíg meg nem találja? Ha megtalálta, örömeiben vállára veszi, hazasiet vele, összehívja barátait és szomszédait, és azt mondja nekik: 'Örüljete, mert megtaláltam elveszett juhomat.' Mondom nektek, éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége megtérésre.

Ha pedig egy asszonnak tíz drachmája van, és elveszít egy drachmát, nem gyújt-e világot, nem sepri-e ki a házat, nem keresi-e gondosan, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, összehívja barátnőit meg a szomszédasszonyokat, és azt mondja: 'Örüljete velem, mert megtaláltam elveszett drachmámat.' Mondom nektek, az Isten angyalai is éppen így örülnek majd egy megtérő bűnösnek."

Elmélkedés

A kis zsidó nép egy tucat bálványimádó nép között élt, akik több istent imádtak. Éppen ezért, és az emberek védelmére tiltotta meg már a tízparancsolat első két törvénye, hogy más isteneket imádjanak, különösen képek és szobrok formájában. Ezek nem állhatnak meg a szerető és hűséges teremtő Istennel szemben, irgalmával és könyörületességével szemben. Erről szól a 2. olvasmány és az evangélium: Isten minden emberi mértéket meghaladó felénk fordulásáról. A Timóteusnak írt első levél ma felolvasott részlete dicshimnusz Isten irgalmasságáról, amely Pált, a nagy bűnöst mindenek ellenére meghívja az evangélium szolgálatára. Minden ember számára Pál a példa arra, hogy egyes-egyedül Isten az, Aki Krisztusban megment és üdvözít. A megtalált bárányról, a megtalált drachmáról és az atya elveszett fia iránt érzett szeretetéről szóló példabeszéd-trilógia a Lukács-evangélium szíve. A középpontban Isten öröme áll, amit minden, emberi számítás szerint elveszett és megkerült dolog iránt érez. Isten senkit sem utasít el, mindenkinek lehetőséget ad az újrakezdesre. Rossz helyen állna itt az önbíráskodás, harag, irigység vagy féltékenység Isten hatalmassága iránt, még akkor is, ha nekünk annyira lehetetlennek vagy abszurdnak tünnék is. Isten közel áll az elveszethez, még ha távolinak tűnik is. Még mindig kész arra, hogy felkínálja szeretetének erejét mindenféle bálvánnyal szemben. A mi feladatunk csupán az, hogy minden esetben leleplezzük és "fogásra akasszuk" saját idegen isteneinket. Annak megtapasztalása, hogy Isten irgalma fenntart, szeretet és könyörülete körülölel, szabaddá tesz minket, hogy szívünk mélyéből ünnepeljük az Eucharisziát (hálaadást).

Évközi 24. Vasárnap C

*Éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben
egy megtérő bűnösön,
mint kilencvenkilenc igazon,
akinek nincs szüksége megtérésre. (Lk 15,7)*

Olvasmány

Kivonulás 32,7-11.13-14

A Sinai-hegyen, a pusztai vándorlás idején így szólt az Úr Mózeshez: "Siess, menj le, mert vétkezett a nép, amelyet kihoztál Egyiptomból. Hamar letértek az útról, amelyet előírtam nekik. Öntött borjút csináltak maguknak, azt imádták, áldozatot mutattak be előtte, és így beszéltek: 'Izrael, ez a te istened, aki kihozott Egyiptomból.'"

Az Úr még ezt is mondta Mózesnek: "Látom jól, hogy keménynyakú nép ez, engeddd, hadd gyúljon fel ellenük haragom, hadd töröljem el őket, és téged teszek nagy néppé."

Mózes igyekezett kiengesztelni az Urat, az Istent, s így szólt: "Uram, miért lobbannál haragra néped ellen, amelyet nagy hatalommal és erős kézzel kihoztál Egyiptomból?"

Emlékezz Ábrahámra, Izsákra és Jákobra, szolgáládra, akiknek megesküdtél magadra, és akiknek megígérted: utódaitokat úgy megsokasítom, mint az ég csillagait. És azt az egész földet, amelyről beszéltem, utódaitoknak adom, hogy övék legyen örökre."

Ekkor az Úr könyörületre indult, és visszavonta a csapást, amellyel népét megfenyegette.

Szentlecke

1 Timóteushoz 1,12-17

Szeretett Fiam! Hálát adok Urunknak, Jézus Krisztusnak, aki erőt adott nekem, megbízhatónak tartott és meghívott a szolgálatára – engem, aki azelőtt káromoltam s üldöztem őt, és erőszakos ember voltam. De megkönyörült rajtam, mivel hitelenségemben tudatlanul cselekedtem. Sőt valósággal elárasztott az Úr kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és az iránta való szeretettel. Igaz beszéd ez, és teljes hitelt érdemel: Krisztus Jézus azért jött a világba, hogy üdvözítse a bűnösöket, s közöttük az első én vagyok. De éppen azért nyertem irgalmat, hogy Jézus Krisztus elsőként rajtam mutassa meg végtelen türelmét, példaképpül azoknak, akik a jövőben hisznek majd benne, és így eljutnak az örök életre.

Az örökkévalóság királyának, a halhatatlan és láthatatlan, egyedülvaló Istennek tisztelet és dicsőség mindörökkön-örökké! Ámen.

Evangélium

hosszabb forma: Lukács 15,1-32

Abban az időben: A vámosok és a bűnösök Jézushoz jöttek, hogy hallgassák őt. A farizeusok és az írástudók zúgolódtak emiatt, és azt mondták: "Ez szóba áll a bűnösökkel és együtt étkezik velük." Jézus erre a következő példabeszédet mondta nekik: "Ha közületek valakinek száz juha van, és egy elvesz belőlük, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet, s nem megy-e az elveszett juh után, amíg meg nem találja? Ha megtalálta, örömeiben vállára veszi, hazasiet vele, összehívja barátait és szomszédait, és azt mondja nekik: 'Örüljete, mert megtaláltam elveszett juhomat.' Mondom nektek, éppen így nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége megtérésre."

Ha pedig egy asszonynak tíz drachmája van, és elveszít egy drachmát, nem gyújt-e világot, nem seprí-e ki a házát, nem keresi-e gondosan, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, összehívja barátnőit meg a szomszédasszonyokat, és azt mondja: 'Örüljetek velem, mert megtaláltam elveszett drachmámat.' Mondom nektek, az Isten angyalai is éppen így örülnek majd egy megtérő bűnösnek."

Majd így folytatta: "Egy embernek két fia volt. A fiatalabbik egyszer így szólt apjához: 'Atyám, add ki nekem az örökség rám eső részét.' Erre ő szétosztotta köztük vagyonát. Nem sokkal ezután a fiatalabbik összeszedte mindenét, és elment egy távoli országba. Ott léha életet élt, és eltékozolta vagyonát. Amikor mindenét elpazarolta, az országban nagy éhínség támadt, s ő maga is nélkülözni kezdett. Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához. Az kiküldte a tanyájára, hogy őrizze a sertéseket. Szívesen megtöltötte volna gyomrát a sertések eledelével, de még abból sem adtak neki.

Ekkor magába szállt, és így szólt: 'Atyám házában hány napszamos bővelkedik kenyérben, én meg itt éhen halok. Felkelek, atyámhoz megyek, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz, csak béreseid közé fogadj be.' Azonnal útra is kelt, és visszatért atyjához. Atyja már messziről meglátta, és megesejt rajta a szíve. Eléje sietett, nyakába borult, és megcsókolta.

Ekkor a fiú megszólalt: 'Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevezz.'

Az atya odaszólt a szolgálknak: 'Hozzátok hamar a legdrágább ruhát, és adjátok rá. Húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára. Vezessétek elő a hizlalt borjút, és vágjátok le. Együnk és vigadjunk, hisz fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.' Erre vigadozni kezdtek. Az idősebbik fiú kint volt a mezőn. Amikor hazatérőben közeledett a házhoz, meghallotta a zeneszót és a táncot. Szólt az egyik szolgának, és megkérdezte, mi történt. 'Megjött az öcséd, és atyád levágatta a hizlalt borjút, mivel épségben visszakarta őt' – felelte a szolgál. Erre az idősebbik fiú megharagudott, és nem akart bemenni. Ezért atyja kijött és kérlelni kezdte. De ő szemére vetette atyjának: 'Látod, én annyi éve szolgállok neked, és egyszer sem szegtem meg parancsodat. És te nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy mulathassak egyet a barátaimmal. Most pedig, hogy ez a te fiad, aki vagyonodat rossz nőkre pazarolta, megjött, hizlalt borjút vágattál le neki.' Ő erre azt mondta: 'Fiam, te mindig itt vagy velem, és mindenem a tied. Most úgy illett, hogy vigadjunk és örüljünk, mert ez a te öcséd meghalt, és most életre kelt, elveszett és újra megkerült.'"

Elmélkedés

A kis zsidó nép egy tucat bálványimádó nép között élt, akik több istent imádtak. Éppen ezért, és az emberek védelmére tiltotta meg már a tízparancsolat első két törvénye, hogy más isteneket imádjanak, különösen képek és szobrok formájában. Ezek nem állhatnak meg a szerető és hűséges teremtő Istennel szemben, irgalmával és könyörületességével szemben. Erről szól a 2. olvasmány és az evangélium: Isten minden emberi mértéket meghaladó felénk fordulásáról. A Timóteusnak írt első levél ma felolvasott részlete dicshimnusz Isten irgalmasságáról, amely Pált, a nagy bűnöst mindenek ellenére meghívja az evangélium szolgálatára. Minden ember számára Pál a példa arra, hogy egyes-egyedül Isten az, Aki Krisztusban megment és üdvözít.

A megtalált bárányról, a megtalált drachmáról és az atya elveszett fia iránt érzett szeretetéről szóló példabeszéd-trilógia a Lukács-evangélium szíve. A középpontban Isten öröme áll, amit minden, emberi számítás szerint elveszett és megkerült dolog iránt érez. Isten senkit sem utasít el, mindenkinek lehetőséget ad az újrakezdesre. Rossz helyen állna itt az önbíráskodás, harag, irigység vagy féltékenység Isten hatalmassága iránt, még akkor is, ha nekünk annyira lehetetlennek vagy abszurdnak tűnnék is. Isten közel áll az elveszethez, még ha távolinak tűnik is. Még mindig kész arra, hogy felkínálja szeretetének erejét mindenféle bálvánnyal szemben. A mi feladatunk csupán az, hogy minden esetben leleplezzük és "fogásra akasszuk" saját idegen isteneinket. Annak megtapasztalása, hogy Isten irgalma fenntart, szeretet és könyörülete körülölel, szabaddá tesz minket, hogy szívünk mélyéből ünnepeljük az Eucharisziát (hálaadást).